

कण्डस्तु “वृहच्चिराचतुरशस्त्रिनाभिः” इति पठित्वा
“चतुरश्रः कालाहरेऽश्वरेष्वास्त्रसंकल्पाश्चत्वारोऽश्वा अ-
स्येति” व्याचख्यौ । “यतीव हि त्रिशिरसं ससृष्टिन्द्यात्
कतत्वरः” कामन्दकी । त्रिशोर्षकादयोऽप्यत्र । तच्च
त्रिभुले न० हेमच० ।

त्रिशुच् पु० तिस्रः शुचो दीपयः शोका वाऽस्य । स्वर्गानरिच-
पृथिवीस्यदीप्तिनययुते चर्म । “धर्मस्त्रिशुक् विराजति वि-
राजा” यजु० ३८।२७। “ताः शुचश्च तत्रैव १८ मन्त्रे उक्ता
यथा “या ते चर्म ! दिवा शुभ्या गायत्र्यां हविर्धाने । सा
त आप्यायतां निष्ट्रायतां तस्यै ते स्वाहा । या ते चर्मा-
नरिचै तस्याः त्रिष्टुभ्याग्नीध्रे सा त आप्यायतामिव्यादि
या ते चर्म पृथिव्यां तस्या जगत्यां सदस्या । सा त आ-
प्यायताम्” इत्यादि । २ आध्यात्मिकादिशोकत्रययुक्ते च ।
त्रिशूल न० त्रीणि शूलानीव अपाणि यस्य । स्वनामख्याते
अस्त्रभेदे हेमच० । “त्रिशूलं दक्षिणे हस्ते खड्गं चक्रं
क्रमादधः” दुर्गाध्यानम् “त्रिशूलडमरुकरं व्याघ्रकृत्तिं
वसानम्” शिवध्यानम् ।

त्रिशूलखात न० त्रिशूलेन खातम् । तीर्थभेदे “त्रिशूलखातं
तत्रैव तीर्थमासाद्य भारत ! । तत्राभिषेकं कुर्वीत पि-
तृदेवार्चने रतः । गाणपत्यञ्च लभते देहं त्यक्त्वा न सं-
शयः” भा० भ० ८४ अ० ।

त्रिशूलमुद्रा स्त्री त्रिशूलमाकारत्वेनास्तस्याः कर्म० । मुद्राभेदे
“अङ्गुष्ठेन कनिष्ठान्तु बद्धा शिष्टाङ्गुलीतयम् । प्रसारये-
त्त्रिशूलाख्या मुद्रया परिकीर्तिता” तन्त्रं तन्त्रलक्षणसूक्तम्
त्रिशूलिन् पु० त्रिशूलमस्तस्य इति । शिवे “त्रयोऽभेद्यस्त्रि-
शूली च हृषिकेशोर्भवावल्” स्कन्दपु० शिवस्तवः । २३-
गायां स्त्री डीप् । “त्रिशूलिनीं नमस्यामि महिषासुर-
घातिनीम्” हरिवं० १६६ अ० ।

त्रिशूल् पु० त्रीणि शूल्पाण्यस्य । त्रिकूटपर्वते शब्दरत्ना० ।
“विश्वङ्कः पयतश्चैव कुमारी च सरिद्धरा” हरिवं० २२७
अ० । २ त्रिकोणे । “कुरङ्गेण हीनस्त्रिशूल्स्तदन्तः” सा-
रसञ्चयः । [मत्से शब्दार्थकल्पतरुः ।

त्रिशूङ्गिन् पु० त्रीणि शूङ्गाणि सन्त्यस्य इति । रोहित-
त्रिशोक पु० त्रयः आध्यात्मिका इत्यः शोका अस्य । १ जीवे
२ कण्ठपुत्रे ऋषिभेदे च । “यनु त्रिशोकः शतमावह-
न्नृन्” ऋ० १०।२६।२ । त्रिशोको नामर्षिः” भा० । “या-
मिस्त्रिशोक उग्रिया” ऋ० १।१।२।१२ “कण्ठपुत्रस्त्रिशोक
ऋषिः” भा० ।

त्रिषंयुक्त त्रि० त्रिभिर्हविर्भिः संयुक्तं वेति कन्दसीति
चातुहत्तौ “पूर्वपदात्” पा० वा वेदे पत्वम् । त्रिभिर्हविर्भिः
संयुक्ते इतिभेदे । “ऐन्द्रावैष्णवं चरुं, वैष्णवं त्रिक-
पालं वा पुरोडाशं चरुं वा तेन त्रिषंयुक्तेन यजते”
शत० ब्रा० ५।२।५।१। “त्रिषंयुक्तेषु” कात्या० श्रौ० १।५।
२।११। “त्रिभिर्हविर्भिः संयुक्तं कर्म त्रिषंयुक्तम्” संय०
व्याख्या । २ त्रिभिः संयुतमात्रे त्रि० । “दक्षिणेऽग्नौ
पावयन्ति पवित्राभिस्त्रिषंयुक्ताभिः” शत० ब्रा० १२।६।
२१।१२। लोके तु न पत्वम् ।

त्रिषंवत्सर न० त्रयः संवत्सराः साधनकाला अस्य वेदे वा
पत्वम् । त्रिवर्षसाध्ये सत्त्वभेदे । “त्रिषंवत्सरं षष्टिदी-
क्षम्” कात्या० श्रौ० २।५।५।१२ “त्रिषंवत्सरं सत्त्वं तच्च
षष्टिदीक्षं भवति” सं० व्या० त्रिगुणितः संवत्सरः २ त्रिवर्षे
च । “महातापश्चितं त्रिषंवत्सरोपसक्तम्” कात्या० श्रौ०
२।५।६। “तयः संवत्सरा उपसदो यत्” कर्कः । लोके
तु न पत्वम् । २ त्रिवर्षसाध्ये वस्तुनि त्रि० ।

त्रिषन्धि त्रि० त्रयः सन्धयोऽस्य वेदे वा पत्वम् । १ त्रिषन्धियुक्ते
“चातुर्मास्यानि त्रिषन्धीनि द्विसप्तस्तानि तस्मादिमानि
पुरुषस्याङ्गानि त्रिषन्धीनि द्विसप्तस्तानि” शत० ब्रा० १।१।५।
२।७ । “तयः सन्धयोऽन्तरालकालाश्चत्वारश्चत्वारो मासा
येषां तानि त्रिषन्धीनि द्विसप्तस्तानि सुनासोरीयवैश्वदेव
योः फाल्गुनस्य शुक्लचतुर्दश्यां पौर्णमास्यां वा पौर्वाष-
ढ्याव्यवहितानुष्ठानात् द्वाभ्यां पर्वभ्यां सप्तस्तानि सं-
स्तिष्टानि पादतलादधस्तनोपरितनसन्धोरुभयोः प्रत्यास-
न्नत्वाद्विसप्तस्तत्वम्” भा० । [पाठान्तरम् ।

त्रि(त)पम त्रि० हस्ते निघण्टुः सायुषेत्यत्र तथा, तृषमेति च
त्रिपवण न० स्रयते सोमोऽत्र सु-आधारे ल्युट् “पूर्वपदात्” पा०
वा पत्वम् । त्रिकाले प्रातर्मध्याह्नसायाह्नरूपे काले “उपसृ-
शंस्त्रिपवणं पितृन् देवांश्च तर्पयेत् । दान्तिस्त्रिपवणस्त्रायी
निवृत्तश्च प्रतिग्रहात्” “कृत्यात् त्रिपवणस्त्रायी कर्णं
चान्द्रायणं तथा” याज्ञ० । पत्वाभावे लोके च त्रिपवनमप्यत्र

त्रिषष्टि स्त्री वृद्धत्वेऽपि एकवत्तुप्रधिका षष्टिः शा० त० । इतु-
प्रधिकाषष्टिसंख्यायां इतत्संख्येये च । “चतुःषष्टिस्त्रिषष्टिर्वा
वर्णाः सम्प्रयतो मताः” शिला। पक्षे त्रय आदेशे त्रयः षष्टि-
रप्यत्र । त्रयश्च षष्टिश्च इति विग्रहेऽपि तदर्थे । “संख्याः”
पा० त० पक्षे पूर्वपदप्रकृतिसर इति भेदः । इयांस्तु
भेदः त्रय आदेशे अन्तोटात्तः । त्रिषष्ट्या युतं शतादि
क । त्रिषष्टि त्रिषष्टियुतशतादौ त्रि० ततः पूरणे तमप् ।